

naar man tager det i dets Almindelighed, troede at kunne være tjent med, og som en liberal og frisindet Regjering var villig til at gaae ind paa, og dette troer jeg er en Fordeel ved Love. Jeg skal derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saaledes, som Amtsrådene nu ere sammensatte, have de virket i nogle Aar, og jeg troer ikke, at man kan sige Andet, end at den hele Maade, hvorpaa de have virket, har satisficeret og vakt Tillid og Sympathi omkring i Kredse; at der er nogen Opposition mod dem, er naturligt, men hvor vil man tilvejebringe nogen som helst Repræsentation, som ikke fremkalder Opposition? Nu er det vel saa, at det var nødvendigt her, hvor en velgjørende og for Landet visnok særdeles gavnlige Foranstaltning skulde tilvejebringes, nemlig at Kjøbstad og Land skulde forenes under en overordnet Kommunalbestyrelse, da der ikke var noget Valgapparat tilstede for de Medlemmer, hvoraf Amtsrådet skulde sammensættes for Kjøbstadernes Vedkommende, da at skabe et saadant; men det forekommer mig, at det, som man finder i det oprindelige Regjeringsforslag, i det Forslag, jeg har fastholdt, er af den Natur, at navnlig den bevægende Magt — hvis jeg maa kalde den saaledes — ikke kan frygte Noget deraf. Tænke vi paa, hvorledes disse kommunale Bestyrelser, som jo igjennem dette Endringsforslag ere gjorte til Valgkorporationer, dannes, da skeer det jo ved dem, som ere valgbare til Folkethinget og tillige paa en eller anden Maade i det sidst forløbne Aar have bibræget til Kommunen; af disse Vælgere dannes den større Halvdeel, og af den høiest beskattede $\frac{1}{5}$ dannes den anden mindre Halvdeel, og der er jo altsaa egentlig i denne Valgkorporation Mere tilstede af det bevægende Element end af det konservative. Det forekommer mig saaledes, at Bevægelsesmændene maae see paa den Indflydelse, de faae, saa at de langtfra have Grund til at frygte. — Naar jeg nu vender mig til Ministerens og Uvalgets Fleertals Forslag, saa er det jo allerede af den ærede Ordfører tilstræffeligt forklaret, hvori egentlig Forskjelligheden mellem mit og dette Forslag bestaaer; istedetfor at jeg ønsker, at Sogneforstanderskaberne skulde vedblive at være Valgkorporationer, ville de jo lægge Myndigheden til at vælge

Valgmænd i selve de til Folkethinget Valgbare Hænder. Dersom man nu — det er trættende at forklare alle disse Bestemmelser, og jeg skal derfor blot nævne, at noget ganske lignende finder Sted med Hensyn til Kjøbstæderne — kunde sige, at det Forslag, som den høitærede Minister og den meget ærede Majoritet i Uvalget er fremkommet med, var et Forslag, som egentlig hødede paa, hvad man idetmindste for en theoretisk Betragtning maa indrømme er en Feil ved vort Valgsystem, at vi nemlig bestandig dele Befolkningen i to Dele, den mere og den mindre velhavende, en Feil, som endnu ikke har havt nogen stabelig Indflydelse, men som meget let i Tibernes Løb kan føde sine Vanskeligheder — dersom det nu var Tilfældet, at de ærede Forslagsstillere havde søgt et Remedium herimod, saa skulde jeg have taget dobbelt i Betænkning, om det ikke var rigtigst at træde tilbage med mit Endringsforslag og slutte mig til Majoriteten, men det have de ikke gjort; tværtimod, deres Forslag vedligeholder Spaltningen i høiere Grad. Her lader man Vælgerne paa Landet vælge i to affondrede Grupper, og ligeledes Vælgerne i Kjøbstæderne; derimod bliver det ifølge det Forslag, jeg har tilladt mig at fastholde, Sogneforstanderskaberne paa Landet og Borgerrepræsentationerne i Kjøbstæderne, som blive Valgkorporationer. Det er rigtigst, at disse forskellige Valgkorporationer ere sammensatte ved dobbelte Valg, sammensatte ved Valg, deels af selve de til Folkethinget Valgbare og deels af de høiere beskattede, men notabene disse Valgkorporationer have, efterat være fremgaaede af disse Valg, arbeidet sammen, de have virket sammen for Kommunens fælles almindelige Vel, og de ere derved blevne ganske anderledes i Stand til at see paa det Almindelige, i og for sig det Bedste for Kommunerne, end de ere, der sondre sig i saadanne forskellige Grupper. Dette er for mig en af de væsentligste Grunde, hvorfor jeg har fastholdt mit Endringsforslag, men jeg har tillige, som jeg sagde før, fastholdt det, fordi det ligger mig meget paa Sinde, at vi ikke gjøre større Forandringer, navnlig i vort hele Valgvæsen end høist nødvendigt. Jeg troer, at det, som vi her i Folkethinget fremfor Alt skulde søge at hævde og søge at virke for, er, at den